

not uden Anstød kan anvendes. Det er altsaa for at komme til No, at vi skulle gaae ind paa det foreliggende Forslag, men i denne Henseende maa jeg tiltræde, hvad der idag er yttret her i Salen, at vi visnol ikke vilde komme til No, selv om vi vedtog Forslaget. Jeg vilde ønske, at det maatte gaae saaledes, men dersom Forslaget vedtages, ville Folk ganske vist faae at see, at den Sætning er sand, at man har det meest hørt, som man har mistet. Netop naar den almindelige Valgret ved Forslagets Vedtagelse er bleven indskrænket — og det skal ikke kunne benægtes, at det vil blive Tilfældet, hvad Landsstingsvalgene angaaer — vil Folket indsee, at det hidtil slet ikke har benyttet de middelbare Valg, saaledes som det kunde, og det vil da fortryde, at det ikke har sat flere frivillige Mænd ind i det nuværende Landssting. Hvad dernæst angaaer den Paastand, at det skulde være nødvendigt at faae en øieblikkelig Forandring, for at vi strax kunde faae Rigsraadet afflattet, saa har det vist sig, at vi hidtil have kunnet beholde disse 2 Forsamlinger og dog faae vedtaget mange vigtige Love, medens disse 2 Forsamlinger have bestaaet. Da det netop er fremhævet mod os, at det var nødvendigt at faae Ende paa Forsamlingsstriden, fordi ingen vigtigere Love kunde fremmes, saalænge den stod paa, skal jeg paa-pege, at visnol netop den allervigtigste Lov, vore indre Auliggender angaaende, der er udkommen siden 1849, nemlig Straffeloven, udkom under Forsamlingsstriden. Jeg maa altsaa bede om langt vigtigere Grunde, end der hidtil er fremført for Nødvendigheden af den øieblikkelige Vedtagelse af en Grundlov, der i den Grad forlader det Princip, hvorpaa vi ene og alene kunne bygge fast og have Friheden betrygget, — nemlig Lighedsprincippet.

Conseilspræsidenten: Den ærede sidste Taler brugte det Udtryk: „Den øieblikkelige Vedtagelse“; men jeg troer, at efter Alt, hvad der foreligger, naar man kun seer hen til Rigsdagen, navnlig at den tvende Gange og

Landsstinget nu tredje Gang har vedtaget Forsatningsagen, saa kan man ikke kalde det nogen øieblikkelig Vedtagelse.

Jessen: Naar jeg tager Ordet, steer det naturligtvis ikke med mindste Haab om, enten at kunne fremspøe noget Nyt i denne Sag, eller at kunne overbevise noget af de Medlemmer, der staae paa en anden Side end jeg med Hensyn til den Sag, som nu foreligger Rigsdagen. Jeg har kun begjært Ordet efter den gjentagne Appel, der er kommen til os fra den anden Side om, at der maatte blive yttret Noget for den Mening, hvortil jeg og Flere bekjende os, og jeg er fremdeles ledet dertil derved, at denne Appel er kommen fra 2 af mine ydste Naboer, med hvem jeg oftere har discuteret den Sag, der her foreligger til Behandling. Der er idag her i Thinget, ligesom ofte tidligere, blevet sagt, at der var en almindelig Folkstemning for at forkaste det hvilende Grundlovsudkast; der er blevet talt, som om det var hele Folket, man forurettede ved at stemme for dette Udkast, men en saadan Udtalelse, der idag først fremkom fra et æret Medlem for Weile (Boisen), er, som Stillingen her i Thinget viser, fuldstændigt uberettiget. Vi ere jo alle valgte af det menige Folk, og de Fleste af os ere det fortrinnsvis, nemlig alle dem, ved hvis Valg der har været Valgkamp, thi vore Valg kunde sandelig ikke have været satte igjennem, dersom det menige Folk ikke havde været af samme Mening som vi og af en anden end vore Modcandidater. Der er endvidere sagt, at der ved det foreliggende Forslags Vedtagelse steer en Indskrænkning i Valgretten, men dette maa jeg paa det Bestemteste benægte. Der steer en Indskrænkning i Betydningen, i Indflydelsen af Møgles Valgret, men der steer ikke nogen Indskrænkning i selve Valgretten; thi ikke een Mand i Landet, der nu har Valgret, bliver herefter affaaeren fra sin Ret til at deeltage i Valgene saabel til Folkethinget som til Landsstinget. Det er gjentagende paastaet, og det vil gjentagende blive sagt, ogsaa efterat vi have forladt